

Jan 6:22 Zástup zůstal na protějším břehu moře. Druhého dne si uvědomili, že tam byl jen jeden člun a že Ježíš na něj nevstoupil společně se svými učedníky, ale že učedníci odjeli sami.

23 Jiné čluny z Tiberiady však přistály nedaleko místa, kde jedli chléb, nad nímž Pán vzdal díky.

24 Když tedy zástup shledal, že Ježíš ani jeho učedníci tam nejsou, vstoupili na ty čluny a jeli ho do Kafarnaum hledat.

25 Když jej na druhém břehu moře našli, řekli mu: "Mistře, kdy ses sem dostal?"

26 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtli jste se."

27 Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť."

28 Řekli mu: "Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?"

29 Ježíš jim odpověděl: "Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal."

30 Řekli mu: "Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš?"

31 Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: 'Dal jim jíst chléb z nebe'."

32 Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec."

33 Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu."

34 Řekli mu: "Pane, dávej nám ten chléb stále!"

35 Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit."

36 Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte."

37 Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven,

38 neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal;

39 a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den."

40 Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den."

41 Židé proti němu reptali, že řekl: 'Já jsem chléb, který sestoupil z nebe'."

42 A říkali: "Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: 'Sestoupil jsem z nebe'!"

43 Ježíš jim odpověděl: "Nereptejte mezi sebou!"

44 Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den."

45 Je psáno v prorocích: 'Všichni budou vyučeni od Boha'. Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u něho, přichází ke mně."

46 Ne že by někdo Otce viděl; jen ten, kdo je u Boha, viděl Otce."

47 Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný."

kontext: nasycení zástupů

5 chlebů a 2 ryby, 12 košů zbytků, 5.000 mužů

Učedníci odjíždí do Kafarnaum, Ježíš zůstává. Na jezeře je zastihla bouře, Ježíš přichází po vlnách, bouři utiší a loď se ocitne u břehu.

Ráno lidé hledají Ježíše, neviděli ho s učedníky odjíždět, ale není zde. Tak se ho vydávají hledat a najdou ho v Kafarnaum.

Dochází k rozhovoru mezi lidmi, kteří ho hledali a Ježíšem.

1. Co zajímá lidi - co je pro lidi důležité?
2. Co zajímá Boha - co je pro Boha důležité?

poznámka na úvod

Lidé hledají Ježíše. A to je dobře. Možná jejich motiv není ideální, ale hledají, a "kdo hledá, ten najde". Vidíme, že Pán Ježíš je v jejich hledání nasměroval. Ukázal na hodnoty, které jsou důležité pro věčnost.

Dnes máme kolem sebe také mnoho lidí, kteří hledají. A stejně jako v době Ježíše, často hledají nesprávným směrem. Mají hlubokou touhu po duchovních věcech, ale neorientují se v tom, co je pravda, u koho mají hledat. Duchovní chaos. Upínají se ke všemu, o čem uslyší.

Jako v době Ježíše - lidé v Tiberiadě uslyšeli o zázraku nasycení a hned brzy ráno vzali čluny a jeli se na to místo podívat (v.23). Chtěli vidět zázrak, chtěli prožít něco neobvyklého, být u té senzace... 5 chlebů, 2 ryby a tolik lidí se najedlo. To je zázrak, tady najdeme odpověď na naše hledání a ještě se přitom najíme...

A tak se lidé i dnes hrnou všude tam, kde se něco děje, aniž by přemýšleli, jaký to pro ně bude mít dopad. Často slyšíte argument: "ono to funguje" a to jim stačí. A tak se mnozí namočí do okultismu, praktikují věci, které Bůh zakázal. Ono je to vnitřně neuspokojí, naopak přichází duchovní zmatek, a tak hledají dál, tápou, protože jejich duše žízni hladoví...

A my, církve, věřící lidé máme sklon takové lidi odsoudit. Pohoršovat se nad nimi. Poučovat je.

A to je totální nepochopení, to je selhání církve.

Pán Ježíš se nepohoršoval, on viděl jejich motivy. Viděl, že hledají a neví kde. A místo aby se nad tím pohoršoval, s nimi hovořil a ukazoval jim cestu.

Když židé v rozhovoru s ním zmiňují manu, chléb, který jim "dával Mojžíš" (je to reakce na chléb kterým je včera Ježíš nasytil), Pán Ježíš to uvádí na pravou míru:

*32 Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám **dává můj Otec.***

33 Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu."

34 Řekli mu: "Pane, dávej nám ten chléb stále!"

35 Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit.

Chléb z nebe vám nedal Mojžíš, ale **můj Otec**. Když to byl tvůj Otec (to znamená, že i ten chléb který se včera zázračně rozmnožil, byl od Otce - svítá jim), když to byl tvůj Otec (má to logiku, otec dává prostřednictvím svého syna, Ježíš se modlil k Otce a chléb neubýval....) když to byl tvůj otec tak máš ty, Ježíši možnost kdykoliv tento zázrak zopakovat. To je úžasné!

34 Řekli mu: "Pane, dávej nám ten chléb stále!"

A v tuto chvíli je v jejich hledání Ježíš nasměruje na to správnou cestu:

35 Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit.

Já jsem tím chlebem. Když se vaše duše obrátí ke mě, když uvěříte ve mne - jako v Božího Syna, který vás přivede k Bohu, k Otci, pak nikdy nebudete hladovět ani žíznit!

Vidíte ten rozdíl mezi Ježíšem a námi?

My se pohoršujeme, kroučíme hlavami nad tím v co všechno lidé věří. Případně jim to začneme brát, vezmeme Bibli a tlučeme je s ní po hlavě se slovy: musíš věřit v Ježíše. Musíš, musíš, musíš...

Pán Ježíš využil jejich hledání, aby jim ukázal cestu k Otci.

Díky Bohu za to, že lidé dnes hledají. Díky Bohu za to, že pochopili že je zde duchovní svět. Že je nenaplní materialismus, že potřebují uhasit žízeň a hlad duše. Proto se hrnou všude tam, kde se děje něco neobvyklého. Nemějme jim to za zlé. Hledají.

Jde o to, aby nás Duch svatý vedl a dal nám moudrost, jak jejich hledání nasměrovat na Krista. Protože On jediný uhasí žízeň. Nemusíme vytvářet strategie jak to udělat, plánovat, vymýšlet...

Pokud vidí, že náš život je naplněný, pokud v nás vidí Ježíše, (i když to nedovedou pojmenovat), pak je nemusíme manipulovat, přesvědčovat, nutit. Ukázat cestu a nechat Ducha svatého, aby je sám přesvědčil. A pokud se dostanou k Ježíši, pak jim pomoci, aby udělali rozhodnutí. Aby vydali život Kristu. Modlit se s nimi, ustoupit do pozadí a nechat Pána Ježíše, aby se jich dotkl a dal se jim poznat.

Nebojte se za lidi modlit! Když něco těžkého prožívají, a nebo když se jim daří dobře, nabídněte jim: mohu se za vás pomodlit? A obyčejnými slovy poproste Pána Ježíše za jejich problémy, nebo poděkujte za to, že se jim daří dobře. A vyproste jim požehnání, požehnejte jim ve jménu Ježíše. Nebojte se položit jim ruku na rameno když se modlíte za uzdravení, nebo za nějaký jejich problém, a

určitě na ně položte ruku, když jim žehnáte. Krátká modlitba, ne množství slov, krátká vroucí modlitba s důvěrou, že Ježíš sám se jich dotkne a potvrdí vaše svědectví, vaši modlitbu. Vyslyší Vás! Není to o naší modlitbě, o kráse slov, je to o Ježíši, který slíbil, že naši modlitbu vyslyší.

A právě modlitba k Otci, nebo k Pánu Ježíši často lidem otevře oči, pochopí že to není o nás, ale o Bohu. Přestanou se dívat na nás, hodnotit nás a začnou hledat Ježíše.

A my se stáváme tím, kým byl Jan Křtitel:

Matouš 3:3 `Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!`

*Žalmy 115:1 Ne nás, Hospodine, ne nás, ale **svoje jméno oslav** pro své milosrdenství a pro svou věrnost!*

Tento příběh nám (mimo jiné) ukazuje:

co zajímá lidi a co je důležité pro Boha.

CO ZAJÍMÁ LIDI ? (co důležité pro lidi ?)

✚ jak a kdy se dostal na druhou stranu (25)

Jan 6:22 Zástup zůstal na protějším břehu moře. Druhého dne si uvědomili, že tam byl jen jeden člun a že Ježíš na něj nevstoupil společně se svými učedníky, ale že učedníci odjeli sami.

25 Když jej na druhém břehu moře našli, řekli mu: "Mistře, kdy ses sem dostal?"

praktická otázka. Byli svědky zázraku, a my lidé jsme nedočkaví vidět další. Tak Ježíši, zas nějaký zázrak? Ano jednalo se o zázrak! Šel po moři... Ježíš i učedníci by mohli vyprávět. Ale nejde o ukojení jejich touhy po zázracích, jde o to, aby pochopili kdo je ten, který tyto zázraky dělá. A jaký je jejich smysl. Jediný - aby v něho uvěřili. Přijali odpuštění hříchů a věčný život!

✚ aby dostali najíst (26)

26 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtli jste se."

Je to pohodlné. Poslouchat Ježíšovo kázání bylo inspirující, a ještě k tomu dostali zadarmo najíst. Kdo by to odmítl?

Pán Ježíš naplňuje naše potřeby (však slíbil, že když budeme hledat Boží království, On nám vše ostatní přidá), ale pokud ho hledáme jen proto, aby nám něco dal, aby za nás něco vyřešil, je to málo. Je to povrchní a je to pro něj ponižující.

On chce, abychom hledali jeho samotného! Nejen jeho dary.

Pokud mladý muž navazuje vztah s dívkou a motivem jeho jednání je její majetek, či majetek její rodiny, pak tento vztah nemá šanci vydržet. A je to ponižující! Pokud ale touží po ní, miluje ji pro to, jaká je (i kdyby byla chudá jak kostelní myš), pak je to ten správný motiv.

Pán Ježíš touží po tom abychom ho hledali, touží po naší lásce, po naší důvěře. Myslím, že To co mu udělalo největší radost bylo vyznání, které udělal Petr:

Jan 6:68 Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.

69 A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží."

✚ aby měli stále chléb (34)

34 Řekli mu: "Pane, dávej nám ten chléb stále!"

Zajištěná budoucnost, bezstarostný život.

Pán Ježíš (Lukáš 12,16-21) říká podobenství o muži, kterému se urodila bohatá úroda, postavil nové stodoly, tam vše uskladnil a když bylo hotovo řekl si: teď máš velké zásoby na mnoho let, jez, pij a buď veselý myslí. Některé překlady uvádí: "řekl své duši". Zabezpečený život, o vše je postaráno, nic mi nehrozí. A co na to Bůh?

Lukáš 12:20 Ale Bůh mu řekl: `Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvoji duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?`

Pokud vše máme, pokud bychom měli zajištěnou budoucnost, život zde na zemi, budeme vůbec potřebovat Boha? Vystačí si sami. Ale co potom, až náš život skončí?

"Dávej nám ten chléb stále!"

Pán Ježíš na to odpovídá: *35 Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit."*

V duchovní oblasti nám dává Pán Ježíš vše, co k životu potřebujeme. Pokoj, radost, naději, odpuštění, věčný život, svou blízkost - to vše máme od něj stále. Není ani okamžik v našem životě, kdy by s od nás vzdálila Boží láska, Ježíšův pokoj, přítomnost Ducha svatého.

Jak říká Pavel:

Římanům 8:38-39 Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Ale v materiálních věcech nás ponechává v závislosti na sobě. Dokonce nás učí modlit se: "Chléb náš každodenní dej nám dnes..."

Nezabezpečí nás dopředu, ale slibuje, že nám dá to co potřebujeme v danou chvíli.

Nejde jen o to, že jsme na Bohu závislí, ale díky tomu roste naše víra. Protože On se postará, a s každou novou zkušeností, kdy se o nás postaral, roste naše důvěra v Něho, prohlubuje se vztah s Ním a také přibývá vděčnosti a lásky k Ježíši.

jak mají jednat, aby konali Boží skutky (28)

28 Řekli mu: "Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?"

Vypadá to, že tady konečně káplí na to pravé. Už nemyslí na sebe, ale chtějí konat Boží skutky.

Na první pohled to tak vypadá, ale odpověď Ježíše, který zná motivy ukazuje na to, že tím nebyl tolik nadšen. Odpovídá jim:

29 Ježíš jim odpověděl: "Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal."

Mysleli to upřímně, ale v podstatě šlo o to, udělat na Boha dojem. Dokázat mu, že to myslí vážně. Zasloužit si jeho přízeň.

A to je problém lidí i dnes. Žiji tak, abych měl čisté svědomí, Až se jednou postavím před Boha, řeknu mu: nikoho jsem nezabil, nikoho jsem neokradl...

A to je problém i církve. Skutkaření. Dělat dobré skutky, stupínky, kterými se dostanu do nebe.

To je naprosté nepochopení evangelia.

Bůh po nás žádá jediný skutek: víru v toho, kterého poslal. Víru v Ježíše Krista, Božího beránka, Spasitele světa, Spasitele mého.

Do nebe se nedostanu pro své dobré skutky. Všichni jsme zhřešili a jsme odloučeni od Boha. Zaslouhujeme smrt. Protože mzdou hříchu je smrt.

Ale Bůh nám připravil cestu. Za náš hřích zaplatil jeho Syn, Pán Ježíš. Vzal naše hříchy na sebe, zemřel za nás aby nám daroval život. Nám, kteří jsme v něho uvěřili.

Jediný skutek, který po nás Bůh žádá je: **VÍRA V JEŽÍŠE.**

Ne náboženství, ne dodržování nějakých zásad, ne dělání dobrých skutků, ne hodina modlení a čtení Bible, ne chození do kostela, ale **VÍRA V JEŽÍŠE.**

To vše ostatní: chození do kostela, modlitby, Boží slovo, dobré skutky, dodržován Božích zákonů to je **DŮSLEDEK** toho, že jsme přijali Ježíše. Žijeme nový život, a ten život se nějak projevuje. Nedovedu si představit, že bych se nemodlil. Ale není to povinnost, je to moje vnitřní potřeba. Hovořit s přítelem, s Ježíšem a vše s ním sdílet.

Nemohu představit, že bych si nečetl Bibli. Ne proto, že musíme, ale je to dopis od Otce. Občas prožívám až fyzickou potřebu, všeho nechat otevřít Bibli a číst. (Občas to dělám ze setrvačnosti, nebo že bych měl, ale občas...) Potřebuji naplnit prázdnotu, potřebuji slyšet slova Otce, který mne miluje.

Nemohu si představit život bez společenství věřících. Ano, někdy mi lezou na nervy, někdy se musím přemáhat, protože jsou jiní, ale jsou mými bratry a sestrami. Jsem s nimi spojen Duchem svatým, mám společné Boží geny. Jsou pro mne drazí, proto, že je Ježíš zachránil, proto, že je Bůh přijal, proto, že mají stejného Ducha.

Nedělejme věci proto, že by se to mělo. Nedělejme dobré skutky abychom očistili své svědomí. Satan nám bude říkat - jsi dobrý, podívej kolik jsi dal na chudé, pravidelně se modlíš, chodíš do církve... zaměřuje náš pohled na sebe, a Ježíš je kdesi daleko...

Pokrytci, říká takovým lidem Pán, a oni byli přesvědčeni, jak jednají správně, a jak je na ně Bůh pyšný!

To jediné, co Otce žádá je VÍRA V TOHO, KTERÉHO POSLAL.

chtějí důkaz, znamení, aby měli důvod věřit (30)

30 Řekli mu: "Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš?"

Ano, budeme ti věřit, ale dej nám k tomu důkaz. Udělej nějaké znamení.

Co by měl Ježíš udělat, aby mne to přesvědčilo?

Znám lidi, které Bůh uzdravil z nemoci, zázrakem, oni to ví, a přesto mu nedali život.

Víra nevzniká na základě důkazů. Můžete mne utlouct argumenty, a přesto to neprobudí v mém srdci víru. Argumenty mou víru podeprou, upevní, ale jediné tehdy, když ji mám.

Víra je dar. A daru musím přijmout. Víře se musím otevřít.

Není to tak, že jednomu člověku Bůh tento dar nabídne a druhému ne. Věřím tomu, že každý člověk dostane v životě příležitost uvěřit. A možná ne jednou.

Možná právě teď k němu Pán Ježíš mluví a říká: otevři své srdce a já přijdu, vstoupím do něj, stanu se Tvým přítelem, Spasitelem a Pánem.

Možná právě teď k němu Pán Ježíš mluví a říká: vzdálil ses ode mne. Tvoje dobré skutky, tvůj náboženský život dělá doje na lidi, ale já jsem smutný, protože jsi mne vytěsnil. Jsem tvůj Spasitel, ale nejsem tvůj Pán. Zřekni se vlády nad svým životem a pozvi mne, ať v něm vládnu já. A pokoj bez konce naplní té srdce. Tvůj neklid zmizí, tvá žízeň bude uhašena, tvá zranění vyléčím, tvůj strach odejmu... nebudeš se muset bát, jestli jdeš správnou cestou, protože já povedu tvé kroky. Přestaň mě používat jako sluhu a nabídni mi pozici Pána!

Ke každému člověku Bůh mluví. Každému dá příležitost.

Timoteovi 2:3-4 Bůh chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.

Ukaž nám znamení, nějaké pořádné, ať máme důvod ti uvěřit!

My rozhodujeme o tom jestli uvěříme. My rozhodujeme o tom, jestli jsi byl dobrý, jestli tvé znamení bylo přesvědčivé, natolik velké, abychom ti udělali tu milost a uvěřili...

Cítíte tu pýchu: Však jim také Ježíš odpovídá:

36 Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte.

Ukázal nám Pán Ježíš nějaká znamení?

Znamení, kterými Ježíš dokázal, že je Boží Syn, že je Spasitel jsou dvě.

Golgotský kříž a prázdný hrob.

Golgotský kříž, kde Ježíš zemřel za naše hříchy - to je **znamení lásky**.

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Prázdný hrob je znamením Boží **moci a slávy**.

1 Korintským 15:54 pak se naplní, co je psáno: 'Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!'

55 Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?'

57 Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!

Jan popisuje událost, kdy Pán Ježíš vyhnal z chrámu směnárníky a obchodníky s dobyt看kem. Židé ho tenkrát napadli a říkají: jak si dovoluješ tohle dělat? Co tě k tomu opravňuje? Jakým znamením nám prokážeš, že na to máš právo?

A Ježíš odpovídá:

Jan 2:18 Židé mu řekli: "Jakým znamením nám prokážeš, že to smíš činit?"

19 Ježíš jim odpověděl: "Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím."

*20-22 Tu řekli Židé: "Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej chceš postavit ve třech dnech?" On však mluvil o chrámu svého těla. **Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.***

Učedníkům to po vzkříšení došlo. Rozpomenuli se a uvěřili...

Došlo to i nám?

Proč jdeme za Ježíšem? Proč chodíme na bohoslužby?

- ✚ Abychom byli svědky něčeho zajímavého, projevu Boží moci, zázraku, třeba uzdravení?
- ✚ Aby Ježíš naplnil naše potřeby, dal nám chleba
- ✚ Chceme Bohu dokázat svým životem že jsme dobří? A ještě lepší a nejlepší?

Nebo k němu přicházíme, aby **se stal Pánem našeho života?**

Bůh žádá jediný skutek: uvěřit v Ježíše, a dovolit mu, aby se stal Pánem, Králem našeho života.

K tomu nás Otec volá.

*Jan 6,43-44 Ježíš jim odpověděl: "Nereptejte mezi sebou! Nikdo nemůže přijít ke mně, **jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den.***

Táhne Tě Otec k Ježíši?

Tak pojď a řekni: tady jsem, věřím Ti, staň se Pánem mého života!

Koloským 2:12 S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých.

13 Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil.

14 Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž.

15 Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství.

...příští kázání...

CO JE DŮLEŽITÉ PRO BOHA?

- ✚ víra v Ježíše (29)
- ✚ abychom prožívali plnost (hojnost) života (35)
- ✚ abychom věděli, že nás nikdy neodmítne (36)
- ✚ nikoho neztratit (39)
- ✚ vzkříšení (44)
- ✚ věčný život (47)